ՀԱՅՆ Ի ԳԵՐՈՒԹԵԱՆ.

—«Ամլ համբերից ես անձանձիր
Եւ զայս միայն խորհեցայց.
—«Երբ յարիցէ Տէր վրէժխնդիր
Ազգին և ինձ առնել այց»։

Դու ի վանդակ, ես ի կապանս
Ասա գերեցաք մեք, թըռչնակ,
Դու սրդայիր բոյդ չըւառ կեանս,
Ես՝ հայրենեացս ըզվիճակ։
Եւ երկոքեանս յոյժ տարփացեալ
Ցազատութիւն և ի սէր՝
Ցանդ զայսոսիկ ի սիրտ յուզեալ
Մեք ողբայաք զօր գիշեր։
Ո՞հ, դու թըռեար . . . յազատութեան
Երդ սրլանաս երկնաձեմ.
Իսկ ի բանտի ես հէդ միայն
Կապեալ ձեռամբ զուր հեծեմ։
Թըռչնակ սիրոյ, դու յանտառին
Գեղգեղեսցես քոյդ դաշնակ.
Երձակեցից ես թախծագին
Թառաչս երգոց փոխանակ։
Ընդ շինեսցես ըզբոյն փափկիկ,
Ձագուցդ ընդ տես բերկրեսցիս.
Ասա ես զնիցեմ անաշխարհիկ
Լքեալ ըզտուն, սիրելիս։
Երթ արդ ողջամբ և վայելեա
Յերջանկութեանդ, զոր գըտեր,
Մի մոռասցիս, և զիս երգեա,
Զայն որ ցաւոցդ էր ընկեր։
Ամլ համբերից ես անձանձիր
Եւ զայս միայն խորհեցայց.
—«Երբ յարիցէ Տէր վրէժխնդիր
Ազգին և ինձ առնել այց»...։

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՄԱԼԽԱՍՅԱՆՑ.

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ի ՎԻԵՆՆԱՅԷ.

Վիեննայի Հայեր. — Եկեղեցւոյ խնդիր. — Հայերէն գրքեր եւ զիտնական Պ. Միլլէր Հայագէտ. — Մխիթարեան վանք։

Նախընթաց նամակներիցս մէկի մէջ ասած էի որ՝ չկայ Արեւմտեան Եւրոպայում փոքր ի շատէ նշանաւոր քաղաք, ուր չլինէին Հայերը կամ չլինէր որ եւ իցէ յիշատակ Հայոց ազգի մասին։ Այդպիսի քաղաքներից մէկն է եւ Աւստրիայի մայրաքաղաք Վիեննա։ Հայոց վաճառականները արդէն վաղուց շարունակում են իւրեանց առեւտրական յարաբերութիւնները սորա հետ։ Հայոց երիտասարդները վաղուց սկսել են բարձրագոյն գիտութիւններ որոնել սորա Համալսարանի մէջ։

Վիեննայի մէջ կան երկու տեսակ Հայեր՝ մշտաբնակ եւ ժամանակաւոր. առաջինքը այժմ հաղիւ 25—30 հոգի են, բայց ներկայ պատերազմից առաջ աւելի շատ են եղած. սոքա ըստ մեծի մասին երիտասարդ կամ չամուսնացած մարդիկ են, բայց կան եւ երեք — չորս ընտանիք, որոց կէսը տարաբախտաբար Գերմանացուհիք են։ Այս մշտաբնակ Հայերը ունին կանոնաւոր գրասենեակներ (բիրօ) եւ ընդարձակ առուտուր են վարում. մեծագոյն մասը ապրանք է ուղարկում Տաճկաստան եւ այն տեղից ստանում է հում մթերքներ. իսկ փոքրագոյն մասը յարաբերութիւն ունի Ռուսաստանի հետ։ Մանաւանդ Թիֆլի-